

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Φρ. 16
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Φρ. 20

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
Φρ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΑΘΗΝΗΣ ΟΔΟΣ ΣΑΚΡΑΤΟΥΣ 29
Παρά τὸν σταθμὸν Σιδ. Ἀθ. Πειραιῶς

Η ΚΑΤΑ ΔΑΡΒΙΝΟΝ ΘΕΩΡΙΑ

ΤΗΣ ΕΞΕΛΙΞΕΩΣ ΤΩΝ ΕΝΟΡΓΑΝΩΝ ΟΝΤΩΝ

Ο νὰ γράψη τις ὑπὲρ ἢ κατὰ τῆς Δαρβινείου θεωρίας, εἶνε, ὡς νὰ θέλη βαρὺ σιδηροῦν ἔλασμα διὰ μίας ν' ἀνυψώση κινήσεως ἢ τοιοῦτο ἐστημένον, δι' ἐνὸς νὰ καταρρίψη γρόνθου. Ἐμβρυολογία, Ἀνατομία, Φυσιολογία, Ζωολογία, Φυτολογία, Παλαιοντολογία ἐνοῦνται, ἀλληλοβοηθοῦνται, ἵνα ἐξαγάγῃσι καὶ ἐπικυρώσωσι μίαν θεωρίαν τῆς ἐξελιξεως.

Μόνον ὁ ταύτας κατέχων τὰς ἐπιστήμας καὶ ἐμβριθῶς τὰ τῆς θεωρίας μελετήσας, δύναται νὰ ἔχη γνώμην ὑπὲρ ἢ κατὰ. Πᾶς τις ἄλλος τὸ τοιοῦτο ἐπιχειρῶν καὶ θέλων δι' ἀπλῆς λογικῆς σειρᾶς συλλογισμῶν, στηριζόμενος ἐνίστε ἐπὶ ἐρριζωμένων πεποιθήσεων, νὰ εἴπῃ τι ὑπὲρ ἢ κατὰ ταύτης θέλει οἰκτρῶς ναυαγήσει. Τοῦτο καὶ ἡμεῖς κατανοοῦντες, οἱ τὰ πρῶτα βήματα ἐν τῇ πολυδαίδαλῳ τῆς φύσεως ἐπιστήμη ἔχοντες, θὰ ἀναγράψωμεν τὰ τῆς θεωρίας ταύτης ἀπλῶς, ἵνα οἱ θέλοντες ἐπ' αὐτῆς νὰ ἐκφέρωσι γνώμην, ἔχωσιν ἀμυδρὰν τινα ἰδέαν τῶν κατ' αὐτὴν καὶ μὴ ἀφ' ἀπλῆς ὀλως ἀπόψεως ἀποφαίνωνται οὕτως ἢ ἄλλως. Ἐπειδὴ δὲ πολὺ εἰς τὸ κύρος τῶν ἐργασιῶν τινος συμβάλλει καὶ ἡ κοινωνικὴ θέσις, ὡς

καὶ ὁ τρόπος τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ, θὰ προτάξωμεν καὶ ἐπὶ τούτου ὀλίγας γραμμάς.

Ὁ Κάρολος Δαρβίνος (Charles Robert Darwin) ἐγεννήθη ἐν Shewesbury τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1809. ὑπῆρξε δὲ περιώνυμος Ἄγγλος φυσιοδίφης τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, ἕγγονος τοῦ φυσιοδίφου Ἐράσμου Δαρβίνου. Οἰκονομικῶς ἐντελῶς ἐλεύθερος οὐδέποτε κατέλαβε δημοσίαν θέσιν. ἐπιδοθεὶς εἰς τὰς μελέτας του. Σπουδᾶσας ἐν Ἐδιμβούργῳ καὶ Κανταβρίγια, ἔλαβε μέρος εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν πλοῦν τοῦ πλοίου Beagle, τὰ πορίσματα τοῦ ὁποίου ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ Ζωολογίᾳ τῆς περιηγήσεως τοῦ ἀνωτέρω πλοίου ἀνὰ τὰ Δ' παράλια τῆς Β' Ἀμερικῆς καὶ νήσους τινὰς τοῦ Εἰρηνικοῦ ὠκεανοῦ ὡς καὶ ἐν τῷ Ἡμερολογίῳ καὶ ἐν τῷ ταξειδίῳ τοῦ φυσιοδίφου περὶ τὴν γῆν. Νυμφευθεὶς τῷ 1839 ἀπέκτησε τὴν ἐπαυλιν Down τῷ 1842 ζήσας ἐν αὐτῇ καθ' ὅλον του τὸν βίον. ἀσχολούμενος εἰς τὰς μελέτας του, τὰς ἐπιστημονικὰς του ἐργασίας κλπ. Τῷ 1859 ἐξέδωκε τὸ διάσημον σύγγραμμα. Περὶ τῆς ἀρχῆς τῶν εἰδῶν τῶν ζώων καὶ τῶν φυτῶν διὰ τῆς κατὰ φύσιν ἀνατροφῆς, ἡτοι τῆς διατηρήσεως τῶν τελείων φυλῶν ἐν τῷ περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνι. διὰ τοῦ ὁποίου ἔθεσε τὰς βάσεις τῆς θεωρίας τῆς ἐξελιξεως. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐξέδωκε ἕτεραν συγγράμματα καὶ τῷ 1871 τὸ περὶ τῆς φυσικῆς τοῦ ἀνθρώπου καταγωγῆς καὶ περὶ τῆς γενετησίου κατὰ διαλογὴν ἀνατροφῆς, δι' οὗ ἐρευνᾷ τὴν ζωικὴν καταγωγὴν τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ πλεῖστα δὲ ἄλλα συγγράμματα ὁ Δαρβίνος ἐξέδωκεν, ἐργασθεὶς ὅσον οὐδεὶς τῶν φυσιοδίφων καὶ ἀναπτύξας εἰς μέγιστον βαθμὸν τὴν Ζωολογίαν, Φυτολογία. Ἀνατομικὴν. Φυσιολογίαν καὶ Ἐμβρυολογίαν. Μετὰ πολυετῆ δὲ πλήρη δράσεως ἐπιστημονικὸν βίον, ἀπέ-

θανε τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1885 ταφεία παρά τοὺς τάφους τοῦ Νεύτωνος καὶ τοῦ Ἐροχέλλου, ἐν Οὐεστμίνστερ.

Πρῶτος, ὅστις ἐξέφερε τὴν ιδέαν, ὅτι τὰ εἶδη εἶνε ἀμετάβλητα καὶ ἕκαστον εἶδος εἶνε προϊὼν ἰδίας δημιουργικῆς πράξεως ἦτο ὁ Σουηδὸς φυσιοδίφης Λινναῖος, ἀποθανὼν τῷ 1778 ὅστις ἐγίνωσκεν εἶδη φυτῶν δωδεκαπλάσια ἢ ὅσα ὁ Δισκουρίδης κατὰ τὸν Α'. μ. Χ. αἰῶνα, γιγνώσκων 600 περίπου εἶδη. Περὶ τὰ τέλη ὅμως τῆς προπαραελθούσης ἐκατονταετηρίδος τὸ σταθερὸν τῶν εἰδῶν ἠμφισβητήθη καὶ τρεῖς φυσιοδίφαι, ἀνεξάρτητοι ἀλλήλων, ἐξέφερον τὴν ιδέαν τοῦ μεταβλητοῦ τῶν εἰδῶν, δηλαδή ὁ Ἐρασμος Δαρβίνος ἐν Ἀγγλίᾳ ὁ Στέφανος Geoffroy Saint-Hillaire ἐν Γαλλίᾳ καὶ ὁ F. Goethe ἐν Γερμανίᾳ πάντες μεταξὺ τοῦ ἔτους 1794-1795. Τοῦτο ὅμως ἐμεινεν ἀπλή ἀναπόδεικτος ιδέα ἕνεκα τῆς ἀτελοῦς προόδου τῶν ἐπιστημῶν.

Πρῶτος ἐν τῇ Ζωολογικῇ αὐτοῦ Φιλοσοφίᾳ ἐκδοθεῖσα τῷ 1882, ὁ μέγας φυσιοδίφης Lamarck κατάρθωσε νὰ στερεώσῃ τὴν νέαν ταύτην ιδέαν ἐπὶ βάσεων καθαρῶν ἐπιστημονικῶν, παραδεχθεὶς ὅτι κατὰ τὴν πρωταρχικὴν δημιουργίαν παρήχθησαν ἀτελέστατοι ὀργανισμοί, ἐξ ὧν βαθμῶδον προεῖρχοντο τελειότεροι, καθόσον συνεμορφούντο πρὸς τοὺς ὄρους τῆς ὑπάρξεως καὶ μετεχειρίζοντο ἢ οὐχὶ τὰ ὄργανα αὐτῶν, μετέδιδον δὲ τὰς ιδιότητάς των κληρονομικῶς ἢ τὰς ἐτροποποιούν διασταυρούμενοι. Καὶ ἄλλοι δὲ φυσιοδίφαι κατόπιν οἱ οἱ Bär, ὁ Oken πρότερον (1819), ὁ R Owen καὶ ἄλλοι ἀνεξαρτήτως ἀλλήλων ἐπεκύρωσαν τὰ τοῦ Λαμάρκου.

Οὐδενὸς ὅμως ἢ γνώμη κατίσχυσεν καὶ ἡ μεγαλοφυΐα τοῦ Καρ. Δαρβίνου ἦλθεν, ὅπως δώσῃ εἰς τὴν ἀπλήν ταύτην ὑπόθεσιν κύρος θεωρίας καὶ προσκομίσῃ τὰ πορίσματα καὶ τὰς ἀποδείξεις πολυετοῦς μελέτης ἐργασίας καὶ πείρας πρὸς κατανόησιν τῆς νέας ιδέας. Στηρίζεται δὲ ἡ θεωρία τοῦ Δαρβίνου ἐπὶ τῶν ἑξῆς κεφαλαίων:

α'. Ὅτι ἐξ ἐλαχίστων ὀργανικῶν ἀφορμῶν, παρήχθησαν διὰ βαθμιαίας προόδου οἱ σήμερον ζῶντες ὀργανισμοί.

β'. Ὅτι ἕκαστος ὀργανισμὸς κληρονομεῖ παρ' ἐκείνου ἐξ οὗ παράγεται χαρακτηρας τινὰς (κληρονομικότης τῶν χαρακτηρων) ἢ ἀποκλίνει κατὰ τινὰς ιδιότητας (ἀτομικὴ παραλλαγή), αἵτινες ἢ κατακληρονομούνται εἰς τὰς ἐπομένας γενεάς καὶ μάλιστα τελειοποιούνται ἢ ἀπόλλυνται.

γ'. Ὅτι πᾶς ὀργανισμὸς παλαίει τὸν ὑπὲρ ὑπάρξεως ἀγῶνα καὶ ὅστις εὐρεθῇ μάλ-

λον προσηρμοσμένος πρὸς τοὺς ὄρους τοὺς πρὸς ὑπαρξίν ἀπαιτούμενους, μένει, ἄλλως ἀπόλλυται.

δ'. Ὅτι ὅπως ὁ ἀνατρέφων ζῶα ἢ φυτὰ κατορθοῖ διὰ τῆς τεχνικῆς ἐπιλλαγῆς λεγομένης, νὰ παράγῃ νέας παραλογὰς ἐκλέγων τὸ αὐτῷ ἀρέσκον οὕτω καὶ ἐν τῇ φύσει ἐκτελεῖται ἡ φυσικὴ διαλογή (natural selection) διὰ τοῦ περι ὑπάρξεως ἀγῶνος.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς πρωταρχικῆς γεννέσεως οὐδὲν ἡμῖν ἄτε μὴ ἀνήκοντες κυρίως τῇ Δαρβινεῖᾳ θεωρίᾳ καὶ πολλῶν ἐπὶ τούτου γνωμῶν ὑπάρχουσιν. Τὸ ὅτι δὲ οἱ χαρακτηρες κληρονομούνται, πᾶσι δηλον, ἐνίοτε δὲ οὐχὶ μόνον οἱ εἰδικοὶ χαρακτηρες κληρονομούνται, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι ἐποσειώδεις ὥστε ἀνευρίσκομεν πολλάκις εἰς ζῶα ἢ φυτὰ ὄργανα παντελῶς ἀχρηστα αὐτοῖς, ὡς τὰ φυλλώματα καὶ τὰ στημονοειδῆ τῶν φυτῶν, ἅτινα οἱ μὲν τῆς παλαιᾶς θεωρίας ἀγνοοῦσι πῶς νὰ ἐξηγήσωσι, διὰ δὲ τῆς θεωρίας ταύτης ἐξηγοῦνται κάλλιστα, ὡς ὄργανα ἢ ἄρτι γεννώμενα, (στοιχειώδη) ἢ ἄλλοτε γεγεννημένα ἀλλ' ἤδη ἀπολέσαντα τὴν λειτουργίαν των (παλινδρομήσαντα) ὡς μὴ συμφωνοῦσαν τοῖς παρούσιν ὄροις τῆς ζωῆς. Πολλὰ λ. χ. παράσιτα, μὴ ἔχοντα ἀνάγκην χλωροφύλλης, διότι δὲν ἀφομοιοῦσιν ἀνθρακικὸν ὀξύ, ἔχουσι τοιαύτην, ὅπερ δηλοῖ, ὅτι ἐκληρονόμησαν ταύτην ἐκ προγόνων μὴ παρασίτων.

Σήμερον ἐπικρατεῖ ἡ ιδέα ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ τεθῇ ἀκριβὲς ὄριον μεταξὺ εἶδους καὶ παραλλαγῆς, διότι τὰ εἶδη σήμερον τῶν φυτῶν πρὸ παντός, εἶνε μόνον ἐκτιμητά, οὐχὶ δὲ καὶ ἀριθμητά δυνάμενα νὰ ἀναδιβασθῶσιν εἰς τὸ ἑκατονταπλάσιον τῶν τοῦ Λινναίου, διότι μόνον τὰ ὀρχεωειδῆ ἔχουσι εἶδη περισσότερα τῶν εἰδῶν ὅλων τῶν φυτῶν, τῶν τῷ Λινναίῳ γνωστῶν. Μεταβάλλονται, δὲ τὰ εἶδη κατὰ τινὰς χαρακτηρας τῶν ἀρχικῶν. ὡς λ. χ. ἡ *Datura Tatula* κατάγεται ἐξ ἀτόμων μετ' ἀκανθῶδων καρπῶν, πολλάκις ὅμως ἐκφύονται καὶ φυτὰ μετὰ λείων καρπῶν. Οἱ δὲ χαρακτηρες οὗτοι μένοντες κατόπιν καὶ ἐνδυναμύμενοι παρέχουσι νέα εἶδη. Αἱ γεωργίαι λ. χ. εἰσαχθεῖσαι εἰς τὴν κηπουρικὴν, τῷ 1802 ὡς κητρινανθῆς ἀπλή μορφή, ἀριθμοῦσιν ἤδη ἀριθμητούς παραλλαγὰς. Τῶν φυτῶν ἄλλα μὲν δεικνύουσι μεγάλην ροπήν εἰς τὸ μεταλλάσσεσθαι, ὡς ἡ ροδῆ, ἡ βάτος, κλπ. ἄλλα δὲ ὀλίγην τὴν προθυμίαν δεικνύουσιν, ὡς ἡ βρίζα, ὁ ξιφίσκος κλπ. Ὅμοιως δεικνύεται μεγάλη διαφορὰ μεταξὺ ἀγρίων καὶ κηπουρῶν φυτῶν. Ἴον τὸ τρίχρουν (*Viola tricolor*) λ. χ. παράγει, ἐν ἀγροῖς βλαστάνον, μι-

κρὰ καὶ σχεδὸν μονόχροα ἀνθη, ἐν λειμῶσι δὲ τῶν ὄρεων φυόμενον μεγάλη καὶ ποικιλὸ χροα, εἰσαχθέν δὲ εἰς τὴν κηπουρικὴν παρήγαγεν ἀναριθμητούς παραλλαγὰς ἐκ τῆς καλλιέργειας.

Ἀποδεικνύεται, ὅτι ἐν τῇ φύσει γεννῶνται πλείονες ὀργανισμοὶ ἢ ὅσοι δύνανται νὰ διατραφῶσι. Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Λινναῖος ὑπελόγησεν, ὅτι ἂν φυτὸν ἐτήσιον παράγῃ δύο κατ' ἔτος σπέρματα, μετὰ εἴκοσιν ἔτη θὰ εἶχον παραχθῆ περι τὸ ἑκατομμύριον φυτῶν. Πρῶτος δὲ ὁ καθηγητῆς τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας Μάλθος τῷ 1834 ἐξέφερε τὴν γνώμην, ὅτι οἱ ἄνθρωποι πληθύνονται περισσότερον παρ' ὅσον οἱ ὄροι τῆς φύσεως ἐπιτρέπουσι, τὴν γνώμην δὲ ταύτην ὁ Δαρβίνος διὰ τῶν παρατηρήσεών του ἐπεξέτεινεν ἐπὶ ὅλων τῶν ὀργανισμῶν. Ἐκ τῆς τοιαύτης λοιπὸν καταστάσεως προκύπτει ὁ περι ὑπάρξεως ἀγῶν ὅσοι δηλαδή ὀργανισμοὶ εὐρεθῶσι μὲ πλείονας πεπρωκισμένους ἀρετὰς καὶ κάλλιστα διὰ τὸν ἀγῶνα διαπεπρασμένοι ζῶσιν, οἱ δὲ λοιποὶ καταστρέφονται. Ὀνομάζει δὲ ὁ Δαρβίνος ἀγῶνα περι ὑπάρξεως, τὴν πάλην περι τροφῆς χώρου καὶ ἀέρος καὶ τὴν ἀντίδρασιν πρὸς ὄλους τοὺς κινδύνους τῶν ὀργανισμῶν. Ὅπως δηλαδή παλαίοντες δύο ἀρπακτικά ἐν καιρῷ λιμοῦ περι τροφῆς, οὕτω παλαίει καὶ τὸ φυτὸν ἐν τοῖς ἀγροῖς κατὰ τῆς ἀνυδρίας τῆς ὑγρότητος τοῦ ἐδάφους, τοῦ ἀέρος κλπ. Δὲν ἀναπτύσσονται δὲ περισσότερον τὰ γονιμώτερα ὅπως θὰ ὑπέθετέ τις, διότι τὸ πτηνὸν λ. χ. *Procellaria glacialis* τίκτει ἐν ὧν κατ' ἔτος καὶ ὅμως συγκαταλέγεται μεταξὺ τῶν πολυπληθεστέρων καὶ μᾶλλον διαδομένων εἰδῶν ἐν τῇ φύσει. Μέγας δὲ διεξάγεται ἀγῶν μεταξὺ ὀμοειδῶν ἀτόμων, ἐξαρτωμένων ἐκ τῶν αὐτῶν τῆς ὑπάρξεως ὄρων καὶ ἐκ τούτου βλαστάνουσι ἐκ τῶν πολλῶν σπερμάτων τὰ ἰσχυρότερα καὶ καλλίτερα. Ὅμοιως καὶ πολὺ συγγενεύοντα φυτὰ ἀνταγωνίζονται, ὅταν μάλιστα φύονται ἐν τῷ αὐτῷ ἐδάφει, ὅπως καὶ τὰ μᾶλλον ἀλλήλων ἀφροστώτα φυτὰ δεινῶς μάχονται τὸν περι ὑπάρξεως ἀγῶνα, ὅταν φύονται ἐν τῇ αὐτῇ περιφέρειᾳ τῆς γῆς, ὅταν δηλαδή ἔχωσιν ἀνάγκην τῶν αὐτῶν συστατικῶν τοῦ ἐδάφους πρὸς θρέψιν. Ὅπου ἐν κήποις φύονται τὰ λεγόμενα ζιζάνια, ὑπερτροφῶσι τῶν λοιπῶν συμφορῶν φυτῶν καὶ καταστρέφουσι ταῦτα, ὥστε παρίσταται ἡ ἀνάγκη τῆς ἀπομακρύνσεως αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἐδάφους ἐντελῶς.

Ἐπίσταται ἐπίσης σχέσεις μεταξὺ φυτῶν καὶ ζῶων ἐν τῷ ἀγῶνι τούτῳ. Τρίφυλλον τὸ ἔρπον λ. χ. (*Trifolium repens*) συχναζόμενον ὑπὸ μελισσῶν, παράγει χιλιάδας σπερμάτων, ἐνῶ ἂν ἀποτόμως διακοπῇ ἢ ἐπίσκοψις

Η ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΤΗΣ ΜΗΛΟΥ

αὕτη τὸ φυτὸν τοῦτο οὐδὲν παράγει σπέρμα δυνάμεθα λοιπὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι μεγάλη ὑφίσταται σχέση μετὰ μελισσῶν καὶ τοῦ φυτοῦ τούτου.

Ἀποδεικνύεται ἐπίσης ὅτι τὰ ὄργανα ἀναπτύσσονται καὶ τελειοποιούνται ἀναλόγως τῆς λειτουργίας αὐτῶν, καθ' ὅσον δηλαδή χρησιμοποιοῦνται ἢ ὄχι. Ὑπάρχουσι λ. χ. ἐν μεγάλοις σπηλαίοις τῆς Αὐστρίας οἱ Πρωτεῖς λεγόμενοι, εἶδος βατράχων, οἵτινες ἐν τῷ σκότει ἐκείνῳ ζῶντες, οὐδόλως ἔχουσι ἀνάγκην ὀφθαλμῶν, ἕνεκα δὲ τούτου οἱ ὀφθαλμοὶ των εἶνε κεκαλυμμένοι ὑπὸ δερμα-

θος, «σταύρωσον.» Ἦν ἤδη 9 ὥρα καὶ σχεδὸν ἐπὶ τρεῖς ὄλας ὥρας τὸ πλῆθος, ὡς λυσσαλέος κύων ἄφρων ἀδιασπατάτως, ὡσεὶ ὑπὸ δαίμονός τινος κατεχόμενον. Ἐν μέσῳ δὲ τῶν ὀργίλων τούτων φωνῶν ἤρξατο ἔστιν ὅτι ν' ἀκούηται καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Καίσαρος. «Τὸν βασιλέα ἀπήντησαν Ἰουδαῖοι, εἰ μὴ Καίσαρα ἐὰν τοῦτον ἀπολύσης, οὐκ εἶ φίλος τοῦ Καίσαρος· πᾶς ὁ βασιλεὺς αὐτῶν ποιῶν, ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι.» Τελευταίην σχολιὰν καὶ κακοήθη στροφὴν δὲν ἀνέμενον ὁ Πιλάτος, ἐπειδὴ δὲν ἠδύνατο νὰ φαντασθῆ, ὅτι κεκρυμμένοι οὗτοι ἐχθροὶ τῆς Ρωμαϊκῆς ἐξουσίας οἱ κρυφὰ καὶ διαρρήδη κηρύττοντες ὅτι ὁ ἐκλεκτός λαὸς ἐν αὐτοῖς ἔχει Θεὸν τὸν Ἰσχυρῶν, καὶ διηνεκῶς στασεις ὑπεκκινούντες πρὸς ἀποτίναξιν τῆς ἀρπακτικῆς καὶ μισητῆς Ρώμης. δὲν ἠδύνατο, λέγω νὰ φαντασθῆ, ὅτι θὰ φθάσωσιν οἱ ἱερεῖς μέχρι τρισαύτης ἀναίδειας καὶ μυσαρῆς ὑποκρισίας, ὥστε ἀνεθριάσωσιν ν' ἀποκηρύξωσιν αὐτοὺς δούλους τοῦ σφῶδρα ὑπ' αὐτῶν μιτουμένου Καίσαρος καὶ ν' ἀρνηθῶσι τὰς ἐθνικὰς αὐτῶν παραδόσεις.

Τὸ αἰσθημα τῆς αὐτοσυνηρησίας ὑπερίσχυσε καὶ τεθρονημένους ὁ ἀδίκος κριτὴς ἐκ δειλίας, παρεδῶκε τὸν ἀθῶον καὶ δίκαιον εἰς θάνατον. Ἄλλ' ἵνα καθησυχάσῃ τὴν συνείδησίν του, ἐζήτησεν ἐρεισμά τι καὶ τοιοῦτον ἀμέσως εὗρεθη.

Παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις ὑπῆρχε συνήθεια εἰσαχθῆσα καὶ εἰς τὸν νόμον, καθ' ἣν ἐὰν εὕρισκετό που νεκρὸν σῶμα, οἱ πρεσβύτεροι τῆς μάλλον ἐγγυτέρως πόλεως τῷ πτώματι ὤφειλαν νὰ λάβωσι νεκρὰν δῖμαλιν καὶ νευροκοπήσωσιν ἐν τῇ φάραγγι· τότε ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐνίπτε τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς δαμάλεως, ἐκφωνοῦσα: «Αἱ χεῖρες ἡμῶν οὐκ ἐξέχεσαν τὸ αἷμα τοῦτο, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν οὐκ ἐώρακασι τὸν φόνον.» (Δευτερ. ΚΑ'. 6). Ὁ Πιλάτος ζήσας οὐκ ὀλίγον χρόνον ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἐγνώριζε τὴν συνήθειαν ταύτην, ἥτις καὶ παρὰ τοῖς ἔθνοικὸς ἐν χρήσει ἦν, οἵτινες εἰς σημεῖον καθαρῶν ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν μετεχειρίζοντο τὴν νύφιν. Ὁ δειλὸς ἀσθενὴς τὴν συνείδησιν ἐθνικὸς δικαστὴς ἀπεφάσισε δημοσίᾳ διὰ τοῦ θεσμοῦ τούτου νὰ δείξῃ ὅτι εἶνε ἀμέτοχος τῆς καταδίκης τοῦ δικαίου. Διέταξε καὶ ἔφερον εἰς αὐτὸν ὄζωρ, ἀπενίψατο τὰς χεῖρας καὶ ἐφώνησε γεγωνυῖα καὶ τρεμύτη τῆ φωνῆ ἐνώπιον πάντων. «Ἄθῶός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὀφείθετε. (Μαθ. ΚΖ'. 21). Σίς ζητεῖτε τὸ αἷμα αὐτοῦ σίς ὀφείθετε καὶ ν' ἀποτίσητε ψευδῆ κατηγορία! ...» Τὰς χεῖρας ἐπλυνε, ἀλλὰ τότεν εὐκόλως δὲν καθαρίζεται τὸ ἐγκλημα, δὲν πλύνεται ἡ καρδιά. Εἰπὼν ταῦτα ὑπέγραψε καὶ ἐσφράγισε διὰ τῆς ἰδίας χεῖρος τὴν παράνομον ἀπόφασιν τῆς σταυρώσεως τοῦ Κυρίου.

Ἐνώπιον ἡμῶν ἔχομεν ἀξιοπεριέργον παράδειγμα ἀνθρώπου ἀσθενεῦς τὸν χαρακτῆρα καὶ εὐριστιμένου εἰς τὴν ἀνάγκην ν' ἀπωλέσῃ τὰ συμφέροντά του χάριν τῆς ἀληθείας καὶ ἐπὶ τέλους μετὰ μακρὰν καὶ ἐπώδυνον πάλιν θυσιάζοντος τὴν ἀλήθειαν· εἰς αὐτὸν κάλλιστα ἐφαρμόζονται οἱ λόγοι τοῦ Σωτῆρος: «Λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμὸς. Ἐὰν ὁ ὀφθαλμὸς σου ἀπλοῦς ἦ ὅλον τὸ σῶμα σου φωτεινὸν ἔσται. Ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμὸς σου πονηρὸς ἦ ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται.»

Ἄλλ' ὁ Πιλάτος νὰ καταπατήσας τὴν δικαιοσύνην θέλει νὰ φυλάξῃ τοῦλάχιστον δι' ἑαυτὸν τὸ προσωπεῖον αὐτῆς. Ὁ κριτὴς νίπτει τὰς χεῖρας καὶ νομίζει, ὅτι καθαρίζεται ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ ἀθῶου. Ἐν ὄλῳ τούτῳ τῷ ὀδυνητῷ θεάματι, τὸ αἰσθημα τῆς συμπαθείας ἡμῶν μεταβάλλεται εἰς ἀγανάκτησιν. Καὶ πᾶς Χριστιανὸς ἢ ἀνερέθρητος ἄθρησκος μετὰ τοιούτων αἰσθημάτων συμπαθείας καὶ ἀγανάκτητος θ' ἀκούσῃ ἢ θὰ προσφέρῃ τὸ δῖωμα τοῦ ἀνθρώπου τούτου ἐν τῷ γνωστῷ τῷ Συμβόλει τῆς Πίστεως Ἀρθροῦ: ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐσταυρώθη ἐπὶ Ποντίῳ Πιλάτου!

Ν. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ
Καθηγητὴς τῆς Θεολογίας

ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ

Ὅταν γλυκὰ μὲ θώπενε
Τὸ βλέμμα σου τὸ θεῖον
Καὶ σ' ἀγαπῶ ψιθύριζες
Μὲ βλέμμα φεῦ! δακρῶν.

Ὅταν ὡς ζέφυρον πνοῆ
Μᾶς ἦσαν ὁ ἔρωτος,
Κ' ἔθαλλεν ἡ καρδιά μας
Ὡς ἡ μυρτιὰ τὸ θέρος.

Ὅταν γλυκὰ ἐχαίδενε
Ὁ Ζέφυρος τὴν φύσιν,
Πῆς μου ἡ καρδιά σου ἡ δόλια,
Γιατὶ νὰ μ' ἀγαπήσῃ;

Γιατὶ νὰ στείλῃ εἰς ἐμὲ
Τοῦ ἔρωτος τ' ἀγέρι,
Καὶ τώρα μ' ἀπονη πνοῆ
Τὴν λημονιὰ νὰ φέρῃ;

Γιατὶ ὁ στοῦ πόνου τὴ σκιά
Νὰ κρύπτεσαι δακρῶν;
Γιατὶ τὰ χεῖλή σ' ἄλλοτε
Στὸν πόνον ἐμειδίαν;

ΤΟ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ

Μέσα ὁτὴν ἀποπνιά τῶν λουλουδιῶν
Ἐκεῖ ὁτὴν ἀνθισμένη, φύσι,
Ἐνα χλωμὸ τριαντάφυλλο ἐνόμιζε
τὸ αἰμοῖρο

Πῶς ἔμπορεῖ νὰ ζήσῃ...
Εἶχ' ἡ δροσιὰ του μαραθῆ ἀπὸ βορειᾶ
καὶ χιόνι!
Εἶχε τὰ πέταλα γυρτὰ τὰ φύλλα
μαραμμένα,

Ἐκεῖ κοντὰ του δροσερὰ ἐφύετο
ἀνεμῶν

Δειλὰ δειλὰ ἐκύτταζε τὴν ὄμορφη
δροσιὰ τῆς
Ἡ ἀνεμῶν δόλια σταγόνα τοῦ χαρίζεται
Κι' ἀμέσως τὸ τριαντάφυλλο χαρὰ
Κι' αὐτὴ σκληρὰ τὸ δέχεται νεκρὰ ὁτὴν
ἀγκαλιὰ τῆς.

Σ. Οἰκονομίδου

ΕΚ ΤΟΥ ΡΩΣΣΟ-ΙΑΠΩΝΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

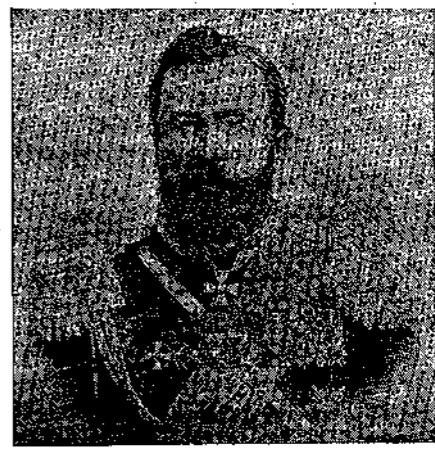
ΜΕΤΑ ΣΥΝΤΟΜΟΥ ΑΦΗΓΗΣΕΩΣ

ΤΟ ΠΟΡΤ—ΑΡΘΟΥΡ πρὸ τοῦ πολέμου καὶ ὁ Ρωσικὸς στόλος κινητοποιούμενος ἐν αὐτῷ. Δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν τῆς εἰσόδου κείνται τὰ ρωσικὰ πυροβολεῖα. Ἐξωθεν δ' ἐξωτερικὸς δερμος ἐνθα ἐγένετο ἡ πρώτη ἐπίθεσις τῶν Ἰαπῶνων.

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΙ ΝΑΥΑΡΧΟΣ ΑΛΕΞΙΕΦ
Ὁ διορισθεὶς ὡς ἀντιβασιλεὺς καὶ ἀντιπρόσωπος τοῦ Τσάρου ἐν τῇ Ἀποῦ Ἀνατολῇ, μετὰ τὴν ἐπιτολήν ὅπως διευθετῇ μετὰ τῆς Ἰαπωνίας τὰ τοῦ Ρωσσο-Ἰαπωνικοῦ ζητήματος ἀφορῶντα. Ἐχὼν τὴν ἔδραν αὐτοῦ ἐν Πόρτ-Αρθούρ καὶ εἰτα μετενεγκὼν τὸ στραταρχεῖον του εἰς Μούργον.

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΚΟΥΡΟΠΑΤΚΗΝ
Ὁ μετὰ τὰς πρώτας ἤττας διορισθεὶς ὡς ἀρχιστράτηγος τῶν κατὰ ξηρὰν Ρωσικῶν στρατευμάτων ἐν τῇ Ἀποῦ Ἀνατολῇ καὶ πρώην ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἦδη συγκεντρῶν τὰς κατὰ ξηρὰν ρωσικὰς δυνάμεις εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ Λιαο-Τούγγ.

(Ἐκ τοῦ ἐκδομένου εἰς φυλλάδια ΡΩΣΣΟ-ΙΑΠΩΝΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ)

ΑΓΝΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ

Είναι ξαθή, έχει μεγάλους κυανούς και ροζώδεις οφθαλμούς, εισέρχεται δε εις τὸ δέκατον ὄγδον ἐτος τῆς ἡλικίας της. Κάθηται ἐξηπλωμένη νωχελῶς ἐπὶ τῆς κλίνης της, ὑπειρουμένη δὲ εἶτα καὶ ἀκουμῶσα ἐπὶ τοῦ βραχιονόσ της συλλογίζεται.

Ἄλλὰ τί νὰ συλλογίζεται τὸ ἰδεῶδες αὐτὸ πλάσμα; Χωρὶς ἄλλο νέν τινα καὶ ὠραῖον ἄνδρα, ὃν κατὰ τὸν βίον της θὰ συνήτησε. Καὶ ἐνῶ ἐπὶ τῶν πτερυγίων τῆς φαντασίας της ἐφέρετο οὕτως, αἰφνης ἀνοίγεται ἡ θύρα καὶ ἀξιοπρεπῆς σεβασμία τις Κυρία εισέρχεται.

Εἶναι ἡ μήτηρ τοῦ ἀγγέλου τούτου μετὴν ξαθὴν κόμην καὶ τοῦ γλαυκοῦ ὀφθαλμοῦ.

Δὲν φαίνεται ὅμως εὐχαριστημένη ἡ μήτηρ, διότι μετὴν κάπως ὀργίλην ἀνοίγει τὴν ὀμιλίαν διὰ τῆς ἐξῆς φράσεως:

— Γνωρίζεις, ὅτι ἡ διαγωγή σου χθὲς τὸ ἐσπέρας ἐθύμωσε πολὺ καὶ τὸν πατέρα σου καὶ ἐμέ;

Ἡ νεανὶς ἠρέσθη εἰς τὸ νὰ ὑψώσῃ τοὺς ὤμους καὶ εἶτα ἐπανάπεσεν ἐπὶ τοῦ προσκεφαλαίου αὐτῆς. Ἄλλὰ ἡ μήτηρ, εἰς τὴν ἡ ἀπάντησις αὐτῆς δὲν ἐφάνη ἐπαρκῆς, ἐπεῖπεν:

— Σοὶ ἐπαναλαμβάνω, ὅτι εἶναι ἄστονον.

— Ἐγὼ δὲν τὸ εὐρίσκω τοιοῦτο.

— Γνωρίζεις, ὅτι ὁ κύριος Γροβουὰ δὲν θὰ πάτησῃ πλέον τὸν πόδα του ἐδῶ.

— Τὸ ἐλπίζω.

— Οὕτω φέρονται πρὸς ἡλικιωμένον, ὅστις...

— Ὅχι... Γνωρίζεις μαμά, ὅτι δὲν πρέπει τέλος νὰ με κάμνης νὰ κλαίω μετὸν γέροντά σου αὐτόν.

— Ἄλλὰ, ἄτυχός μου τέκνον, φαντάζεσαι λοιπόν, ὅτι εἶναι εὐκόλον νὰ εὐρίσκῃ τις εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν Παρισίων, γαμβρούς, μετὰ 800,000 φράγκων περιουσίαν, οἱ ὅποιοι νὰ μὴ ζητοῦσι προίκα.

— 600,000, ἂν ἀγαπάτε. Ἐγὼ πληροφορίας ἀπὸ τὸν συμβολαιογράφον του, διότι μετὰ σὰς πάντοτε δὲν μαθάνει τις τὴν ἀλήθειαν.

— Ἔστω 600,000 δὲν εἶναι ἀρκετὰ διὰ μίαν δεσποινίδα;

— Ἐξ αὐτῶν 200,000 εἶναι κατατεθειμένα διὰ μίαν ὑπόθεσιν, αἱ ὅποια κἀλλιστα δύνανται νὰ χαθῶσιν.

— Ποῖος σοὶ τὸ εἶπεν, αὐτό;

— Ὁ ὑπάλληλος τοῦ συμβολαιογράφου.

— Πῶς; ἐπῆγες μόνη σου...

— Ὅταν πρόκειται, νὰ δώσῃ τις τὴν καρδίαν του, πρέπει νὰ κάμῃ καὶ τὸν λογαριασμόν του καλά...

— Δὲν σε ἐπιπλήττω δι' αὐτό.

— Βλέπεις τὸ δίκαιον καὶ ὀρθόν.

— Τέλος δὲν σοὶ ἀρκοῦν; Ἔστω καὶ 400,000.

— Εἶναι περισσότερα, ἀφ' ὅσον ἀξίζω.

— Θὰ προξενήσῃς τὴν καταστροφήν τῶν γονέων σου, ἀρνούμενη.

— Ὅστινες ὑποφέρουσιν δι' ἐμέ. Γνωρίζω τὴν σημασίαν αὐτῆς τῆς φράσεως.

— Μάλιστα, οἱ ὅποιοι ὑποφέρουσιν δι' ἐσέ.

— Διατί τότε δὲν με ἀποδιώκετε ἀπ' ἐδῶ;

— Μάλιστα, αὐτὸ μᾶς εἰλεπε, μίαν μονογενῆ κόρην, ἀνατραφεῖσαν ἐπὶ δεκαοκτὼ ἔτη, ὠραῖαν καὶ μετὰ μέλλον! Ποτὲ αὐτὴ δὲν θὰ ἐγκαταλείψῃ τοὺς γονεῖς της, ὅταν μάλιστα... τὴν ἀποκαταστήσωμεν.

— Ὡ! φιλοστεργία, πενήντα τοῖς ἑκατόν.

— Ὅχι, δὲν εἶναι δυνατόν, ὅταν ἀκούῃ τις τοιαῦτα πράγματα... Ὁ πατήρ σου χθὲς μοὶ ἔλεγε, ἀνὰ εἶναι τις τόσο καλὸς καὶ νὰ ἔχῃ μίαν κόρην πτωχήν!...

— Δὲν εἶναι, πιστεύω λάθος μου, ἂν δὲν ἔχω τίποτε ἀπὸ αὐτόν.

— Ἀλίχη... Ὅχι... μὴ κάμνεις τὴν μοχθηράν.

— Μήπως σὰς ἐζήτησα τίποτε;

— Ἡμεῖς ὅμως σοῦ ζητοῦμεν, νὰ ἦσαι κόρη καλὴ καὶ εὐπειθῆς. Εἶδες τί ἔκαμες; Ὁ κ. Γροβουὰ προσεβλήθη καιρίως.

— Καὶ τί ἠθέλετε νὰ πράξω;

— Γράψε του ὀλίγας λέξεις.

— Τὰς ὁποίας θὰ μοῦ ὑπαγορεύητε;

— Δὲν χρειάζεται νὰ σοὶ εἰπῶ ἐγὼ, ἐνῶ γνωρίζεις νὰ γράψῃς.

— Λοιπὸν δὲν θέλω νὰ γράψω.

— Διατί λοιπόν;

— Διότι δὲν θέλω...

— Εὐχαριστεῖσαι λοιπὸν νὰ μένης ἀγαμὸς;

— Θὰ περιμένω τὴν τύχην μου.

— Οὐχὶ βεβαίως μετὴν σύνταξιν τῶν 118 φράγκων τοῦ πατρός σου.

— Σὰς ἐπρότεινα ἤδη νὰ με ἀποδιώξητε.

— Ἀλίχη, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ τούτο ἀγαπᾶς τινα ἴσως;

— Δὲν εἶμαι τόσο ζῶον.

— Τότε διατί δὲν θέλεις τὸν Κύριον Γροβουὰ; Ὅτε σοὶ τὸ εἶπομεν διὰ πρώτην φοράν, ἐφάνισσο τόσο εὐχαριστημένη.

— Ὅταν μοὶ ὠμίλησαν κατὰ πρῶτον, δὲν μοὶ εἶπον τὴν ἀλήθειαν.

— Πῶς; σοὶ ἐψεύσθησαν;

— Ἐν πρώτοις δὲν μοὶ εἶπατε, ὅτι τὸν ἐξεκόλησατε ἀπὸ τὰς ἀγγελίας τῶν ἐφημερίδων.

— Καὶ μετὰ τούτο τί;

— Ὡ! τίποτε, ἂν ἦτο μόνον αὐτό.

— Τί ἄλλο;... Ἄνῃρ, ὅστις ἔχει ἐξοχικὴν ἐπαυλίαν καὶ ὅστις μᾶς ὑπεσχέθη νὰ μᾶς ἐγκαταστήσῃ εἰς τὸ μικρὸν οἶκον τοῦ κήπου... Ὁ πατήρ σου, ὅστις ἀγαπᾷ τὰ ἀγροκήπια...

— Διὰ τὰ ἐκμεταλλεῦται λοιπὸν τὰ θέλει, ὡς τὴν κόρην του.

— Ἐὰν σε ἤκουε...

— Θὰ ἦτο εὐτύχημα δι' αὐτόν, διότι τούτο θ' ἀπεδείκνυεν, ὅτι δὲν εἶναι κωφός.

— Λοιπὸν ἀρνεῖσαι Ἀλίχη;

— Τί ἂν ἀρνοῦμαι;

— Νὰ γράψῃς.

— Ναι, ἀρνούμαι.

— Καὶ νὰ νυμφευθῆς;

— Ὡ! δὲν ζητῶ καλεῖτερον.

— Αἶ, λοιπὸν τότε...

— Ἀλλὰ, ὅχι αὐτόν.

— Ἐλα, ἔλα, Ἀλίχη μου, εἶσαι δύστροπος, ἀλλὰ κατὰ βάθος ἀγαπᾶς τοὺς γονεῖς σου.

— Διατί λοιπὸν παραπονοῦνται;

— Ὑπάρχουσι περιστάσεις, ἃς δὲν εὐρίσκει τις πάντοτε, τέκνον μου. Σὲ λατρεῖται.

— Ἰσως δὲν μοὶ ἀρμόζει.

— Ὅτε χθὲς τὸ ἐσπέρας τοῦ εἶπες, ὅτι δὲν θέλεις νὰ τὸν νυμφευθῆς, ἐπῆγες νὰ...

— Ἐξεπλάγη, διότι τὸ ἐμπόρευμα ἠμύνθη κατὰ τοῦ ἀγοραστοῦ.

— Ὅποια κεφαλή! Ἐὰν δὲν ἐκρατοῦμην... θὰ σοὶ τὴν ἐσπάζον.

— Δὲν ὑπάρχει κίνδυνος, τὰ τεμάχια δὲν θὰ σοὶ ἐχρησμεύον εἰς τίποτε.

— Καλὰ, καλὰ... ἀλλὰ τότε ἡ δεσποινὶς δεινυρεῖται: τίς οἶδ' εἶνα...

— Ἡ δεσποινὶς δὲν δεινυρεῖται, ἀλλὰ ὑπελογίζει. Τῇ ἐμάθατε τὴν ἀριθμητικὴν λοιπὸν... λοιπὸν καὶ ἐγὼ... εἰκάξω.

— Ἡ ἀρνησίς σου θὰ τὸν φονεύσῃ.

— Δὲν ὑπάρχει κίνδυνος, διότι καὶ περὶ τοῦτου εἶμαι ἀσφαλῆς. Τί μοὶ εἶπατε, ὅταν κατὰ πρῶτον μοὶ ὠμίλησατε περὶ αὐτοῦ;

— Τί σοὶ εἶπομεν;

— Ἀκόμη νερμίζω, πῶς ἀκούω αὐτὴν τὴν φράσιν... ἀκούσατε τί μοὶ ἐλέγχετε. Ἴδού, οὕτω:

«Συλλογίσθητι, κόρη μου, ὅτι μίαν μόνην στιγμήν θὰ ζήσῃς μετ' αὐτόν. Διότι ἔχει ἀσθένειαν εἰς τὸ στήθος, ἧτις δὲν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὴν τὴν ἡλικίαν. Δὲν θὰ ζήσῃ πολὺ».

— Πιθανὸν νὰ μὴν ἦτον ἀληθές.

— Ἄσθμα! μοὶ εἶπατε! Καὶ ἐν τούτοις ζῶσιν καὶ ἑκατὸν ἔτη μετ' αὐτοῦ. Γνωρίζω αὐτό. Ἐγὼ ἠρώτησα ἰατροὺν καὶ ἐπληροφορήθη.

— Οἱ ἰατροὶ ἀπατῶνται πολλάκις καὶ νὰ μὴ τοὺς πιστεύῃς.

— Ἰσα ἴσα, μόνον, ὅταν δὲν πρόκηται περὶ θανάτου, πρέπει νὰ τοὺς πιστεύωμεν.

— Ὡστε, ἀπεφάσισαι ὀριστικῶς;

— Ναι, ἀπεφάσισα ὀριστικῶς.

— Δὲν τὸν θέλεις ὀλοτελῶς;

— Δὲν τὸν θέλω καθόλου οὔτε ζωγραφιστόν.

— Καὶ ἐπομένως δὲν ἀγαπᾶς ἄλλον τινά;

— Οὕτε φαντάζομαι νὰ ἐπιμένω τὸ τοιοῦτον. Μήπως ἔχω τὰ μέσα ἐγὼ ν' ἀγαπῶ; ἀπλῶς δὲν τὸν θέλω. Τετέλεστα.

— Ἀλλὰ, διατί δὲν θέλεις, ἐξηγήσου λοιπὸν.

— Δὲν ἀξίζει τὸν κόπον.

— Ἐν τούτοις σοὶ χρειάζεται χρήμα, περιουσία, διὰ νὰ ζήσῃς!

— Μᾶλλον εἰς σὰς περισσότερον.

— Ἐνοοῦμαιθα. Γνωρίζομεν τὸν κόσμον.

— Μοὶ τὸ ἐπανελάβετε πολλάκις.

— Εἶναι ἀληθές καὶ ἐπαίρεσαι, ὅτι σε ἐδίδαξα καλῶς.

— Ναι μοὶ ἀνεπτύξατε ἀρκούντως καὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν καρδίαν.

— Θὰ τοῦ γράψῃς λοιπὸν;

— Ὅχι, ὅχι, εἶπον.

— Μίαν φοράν ὅχι, δύο, τρεῖς;

— Ἐκατὸν φορές ὅχι, ὅχι.

— Ἀνόητη! Δὲν τὸν θέλεις λοιπὸν, διότι εἶναι ἐβδομηντα ἑτῶν. Πολὺ γέρον!

— Ἐξήκοντα ὀκτὼ μόλις...

— Καὶ αὐτὸ τὸ ἔμαθες; λοιπὸν, νὰ, ὅπου ἔχει δύο ἔτη ὀλιγώτερον!

— Τόσον τὸ χειρότερον δι' ἐμέ.

— Πῶς τόσο τὸ χειρότερον; δὲν σ' ἐννοῶ.

— Ἀφοῦ εἶναι μικρὸς ἀκόμη!

— Ἐπὶ τέλους ἐξηγήθητι, τί ἐννοεῖς τώρα, αἶναι μικρὸς τὸν θέλεις ἢ δὲν τὸν θέλεις;

— (Μετὰ ἐν δάκρυ) Εἶναι ἔτι νέος! Μαμά νὰ ἦτο τοῦλάχιστον 75!

— (Μετὰ δύο δάκρυα) Ἐχεις δίκαιον! Ὁ γέρον Γροβουὰ ἔχει καιρὸν ἀκόμη νὰ ζήσῃ!

Ἄκρον ἄκρον οἰνοφλυγίας:
— Ἐκαμα λάθος. Ἐπῆρα ἔνεο κλειδί.

— ὦ, καλὴ μέρα πόθεν ἦλθατε, Κύριε, καὶ τί μᾶς φέρετε;
— Ἀπὸ τὴν Ἰαπωνίαν, ἀπὸ τὴν Ἰαπωνίαν φίλε μου, καὶ σὰς φέρομεν τὴν πρόοδον καὶ τὸν πολιτισμόν.

ΕΥΤΡΑΠΕΔΑ

Ἐν τινι χορῷ χαριτοβρύτου τινὸς καὶ ὠραίας κυρίας ἐπάτησέ τις ἀκουσίως τὸν λεπτὸν πόδα, ὅτε αὐτὴ μετὰ θυμοῦ καὶ ἀγανακτικῆς στροφῆς, ὅπως τὸν ἐπιπλήξῃ διὰ σειρᾶς κεραυνῶν, αἰφνης ἠλλαξέν ὕψος καὶ μειδιῶσα, τῷ λέγει:

— Ἄ, συγγνώμην, Κύριε, ἐνόμισα, ὅτι ἦτον ὁ σύζυγός μου.

— Εἰς τὸν πόλεμον, φίλε μου ἐκάμαμεν ἀνδραγαθήματα.

— Μὰ δὲν μοῦ εἶπες χθὲς, ὅτι σὺ δὲν ἦσουν ἐκεῖ;

— Ἀδιάφορον, οἱ συναδέλφοί μου. Δὲν ἀποτελῶ καὶ ἐγὼ μέρος τοῦ στρατοῦ;

Λωποδύτης εὐρεθεὶς πρὸ τῆς ἐπιγραφῆς θύρας τραπέζικου καταστήματος, ἐχούσης οὕτως: «Ἀπαγορεύεται ἡ εἴσοδος εἰς τοὺς ἰδιώτας.» ἀνέκραξε.

— Νὰ λοιπόν, ὅτι οἱ ἰδιῶται εἶναι λωποδύται μεγαλύτεροι ἀπὸ ὑμᾶς.

Ἡ κυρία:
— Σεύρεις, Μαρουσιῶ, γλώσσα καὶ μούτρα δὲν θέλω. Θὰ εἶσαι εὐπειθῆς καὶ μαλακῆ.

Ἡ ὑπηρέτρια:
— Ἀρνάκι, Κυρία μόνον παρατηρήσεις νὰ μὴ μοῦ κάμνης καὶ θὰ περᾶσωμεν ὠραία. Νὰ μὲ ἀφίνης εἰς τὴν διάθεσίν μου.

Μεταξὺ φίλων:

— Κάμε μου τὴν χάριν, εἰπέ του το καὶ ἐνθά σου ἀρνηθῆ αὐτὴν τὴν χάριν. Τὸ γνωρίζω καλῶς.

— Καὶ τί διδόμενα ἔχεις, ὅτι δὲν θὰ ἀρνηθῆ;

— Νὰ, ἐπῆρε τὴν πρώτην μου γυναῖκα καὶ ἀπὸ τὴν ἐντροπὴ του, εἰξεύρω, δὲν ἔμπορεῖ νὰ κάμη ἄλλῶς.

Εἰς ὑπασπιστῆς ἐκλιπαρῶν ἐκ νέου χάριν τινα παρὰ τοῦ βασιλέως, τῷ ἔλεγεν, ὅπως τὸν καταπεῖσει:

— Μεγαλειότητε, ἐὰν δὲν μοῦ κάμετε καὶ αὐτὴν τὴν τιμὴν, ἀτιμάζομαι καὶ... δὲν δύναμαι πλέον νὰ ζήσω.

Ὁ δὲ βασιλεὺς μετὰ μικρὰν σκέψιν:

— Τόσον τὸ καλλίτερον, τῷ ἀπαντᾷ, διότι ἐπὶ τέλους δὲν δύναμαι τιμῶς νὰ ζῶ ἐγὼ εἰς τὸ ἐξῆς.

Εἰς τὸ θέατρον μεταξὺ δύο φίλων:

— Σοῦ ἀρέσει, Ἀμαλία, ἡ παράστασις;
— ὦ, ναι, πολὺ, Μαριέττα, δὲν τὸ χορταίω τὸ θέατρον ὅλο νὰ τὸ βλέπω.

— Ἡννόησες λοιπόν τὸ δράμα;
— Οὐφ, καί μὲν, ποῖος κυττάζει εἰς τὴν σκηνὴν τὸ δράμα, ὅταν δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ἔχομεν κωμωδίας;

Κύριός τις φίλαυτος πρὸς τινα Κυρίαν, ἀπομακρυνόμενος τοῦ καθρέπτου:

— Δὲν δύναμαι νὰ υποφέρω, Κυρία μου, τοὺς ἀνδρας, εἰ ὅσοι παρατηροῦν διαρκῶς εἰς τὸν καθρέπτην τὸν ἑαυτὸν των.

— Μὰ καλὰ, σεῖς τί ἐπαρατηρεῖτε;

Ο ΡΩΣΟ-ΙΑΠΩΝΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

ΜΕΤΑ

ΠΑΣΗΣ ΑΒΗΤΟΜΒΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΡΙΒΕΙΑΣ

ΚΑΙ

ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΣΧΕΤΙΚΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Κατὰ μετάφρασιν

ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗ

ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΗΣ ΣΙΝΙΚΗΣ

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑΙ

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΘΗΣΕΑ—ΜΙΑΤΙΑΔΟΥ Ι. ΒΡΑΤΣΑΝΟΥ

Ἐσχάτως ἐξέδοθη εἰς δύο τόμους, ἄνω τῶν 250 σελίδων ἕκαστος, ἐν πολυτελεστάτῃ ἐκδόσει τὸ νεώτατον σύγγραμμα τοῦ λογίου κ. Μ. Βρατσάνου, τὰ κατὰ τὸν Θησεά.

Τὸ ἔργον τοῦτο ἐγράφη κατὰ μίμησιν τῶν ἔργων Βαρθελεμῆ Βικκερ καὶ Τελφ, οἵτινες ἐκ τῶν ἐξόχων συγγραμμάτων τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς φιλολογίας ἐμπνευσθέντες, ἐγράψαν τὰ περιήγησι αὐτῶν ἀρχαιοπρεπῆ ἔργα, δι' ὧν τέρπονται ἅμα καὶ διδάσκονται οἱ ἀναγνώσται.

Τὰ κατὰ τὸν Θησεά εἶνε τρόπον τινα μυθιστόρημα, οὐχὶ ὡς τὰ κοινὰ τῆς ξένης φιλολογίας, ἀλλὰ μυθιστόρημα εὐγενές, οὗ ἡ ὕλη ἐλήφθη ἐκ τοῦ ἀρχαίου εἰκαστοῦ καὶ πολιτικοῦ βίου τῶν προγόνων ἡμῶν. Ὁ ἠρωϊσμός ἢ φιλοπατρία, ἡ ἐθνικὴ ἀγωγή, ἡ ποίησις, ἡ γυμναστικὴ, ἡ μουσικὴ, ἡ ἐλληνικὴ δοχολογία, ὁ ἀληθὴς ἔρωσ ἐξαίρονται καὶ ἀναπτύσσονται ὡς καὶ τὸ μέγα καὶ ὑψηλὸν ἔργον τῶν ἀρχόντων καὶ βασιλέων, τὰ καθήκοντα τούτων πρὸς τοὺς λαοὺς καὶ τῶν λαῶν πρὸς τοὺς.

Ἴδου ἐν ὀλίγαις ἡ συγγραφή καὶ ὁ σκοπὸς ταύτης. Εἶνε ἄξιος θερμοτάτων ἐπαίνων ὁ κ. Μ. Βρατσάνος, ὅστις ἐπὶ ἔτη ὀλίγηρα ἐργάσθη, ἵνα διὰ τῶν ὑπερπεντακοσίων σελίδων τοῦ ἐξόχου ἔργου τοῦ διδάξῃ, τέρψῃ καὶ ὠφελήσῃ τὴν ἐλληνικὴν πρὸ παντὸς νεότητα, πρὸς πολιτικὴν ἀγωγήν καὶ παιδείαν ἢ ἐγράφη κυρίως.

Τὸ ὅλον ἔργον ἐκ δύο τόμων τιμᾶται δρ. 8.

“THE BEAUTIFUL WOMAN,”

“H ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΑΛΩΝΗ.”

Τὸ νεώτερον καὶ πλουσιώτερον εἰς ἐκδοσιν καὶ ὕλην περιοδικόν, ἐκδόθη ἐν Νέα Ἰόρκῃ τῆς Ἀμερικῆς ὑπὸ τῆς κυρίας Julia Mays.

Ἐν τῷ περιοδικῷ τούτῳ, ὅστις ἅπαντα ἡ ὕλη ἀσχολεῖται περὶ τῆς καλλονῆς τῶν γυναικῶν, εὐρίσκονται ἅπαντα αἱ θεραπείαι κατὰ τῶν ἀσχημιζουσῶν τῶν γυναικῶν παθήσεων, συνταγαί, πληροφορίαι, γνώσεις, συμβουλαί, ἄρθρα περὶ τῶν γυναικῶν καὶ πλεῖστα καλλιτεχνικώτατα εἰκόνες.

Λεξιθρονισ: Mme Julia Mays

240 Fifth avenue N. York citu

Amerique

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἤρξατο ἐκδομένη κατὰ φυλλάδια πωλούμενα εἰς τὰς ὁδοὺς, Πρακτορεῖα καὶ κέντρα ἢ Ἱστορία τοῦ ἀρξαμένου ἤδη Ρωσο-Ἰαπωνικοῦ πολέμου, τοῦ μέλλοντος νὰ καταπλήξῃ τὸν κόσμον καὶ μεταβάλλῃ ἴσως τὸν παγκόσμιον χάρτην, ἔνεκα τοῦ ἐνδιαφέροντος ὅπερ ἐνέχει καὶ τῶν μεγάλων περιπετειῶν καὶ γεγονότων, ἅτινα ἡ ἐξέλιξις αὐτοῦ μέλλει ἀναμφιβόλως νὰ παρουσιάσῃ τῇ ὑψηλίῳ:

Ὁ συγγραφεὺς αὐτοῦ Ἰάστων Δοννέ, ἀνὴρ μεγάλης δεινότητος καὶ γνώστης τῶν μερῶν αὐτῶν ἐξ ἄλλων προηγουμένων αὐτοῦ ἔργων, ἐκτίθησι μετὰ πολλῆς ἀκριβείας καὶ δικαιοσύνης τὰ γεγονότα, ὡς ἔχουσι κατόπιν ἐξειδικασμένης μελέτης καὶ βρατσάνου τῶν συγκεντρωμένων ἐν Εὐρώπῃ καθ' ἐκάστην σχετικῶν εἰδήσεων καὶ ἐπισήμων πληροφοριῶν μετὰ τῶν σχετικῶν εἰκόνων.

Ὅσοι τῶν ἡμετέρων συνδρομητῶν ἐπιθυμοῦσι νὰ γίνωσι συνδρομηταὶ κατὰ φυλλάδια ἢ καὶ νὰ λάβωσι τὸ ἔργον εἰς τὸ τέλος τῆς ἐκδόσεώς του, παρακαλοῦνται νὰ δηλώσωσι τοῦτο ἀπὸ τοῦδε ἡμῖν, καθόσον, ἔνεκα τῆς μεγάλης ζητήσεως τοσοῦτον ἐνδιαφέροντος ἔργου, ἴδια ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας ἔνεκα τῆς σχεσεως αὐτοῦ πρὸς τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα, θέλουσιν ἴσως ταχέως ἐξαντληθῇ ὅσα σώματα ἠθέλομεν ἀρχῆθεν ἐκδόσει. Συνεπῶς:

Ἡ τιμὴ τοῦ ὠρίσθη εἰς φρ. 10 μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκδόσεως.

Πᾶς προαποστέλλων 1, 2, 3, φρ. κτλ. θὰ λάβῃ τόσα φυλλάδια ἐκ 16 σελίδων, ἐλεύθερα ταχ. τελῶν, ὅσα δεκάλεπτα ἀντιπροσωπεύουν τὸ ἐμβασμά του.

Πᾶς δὲ προαποστέλλων φρ. 5, θὰ λάβῃ τὸ ὅλον ἔργον πρὸ ἢ μετὰ τὸ πέρας τοῦ πολέμου, ὅσον μέγα καὶ ἂν ἤθελεν ἀποτελεσθῆ.

Πᾶσα αἰτησις καὶ πληροφορία πρὸς τὸν ἐκδότην.

Αἱ τιμαὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν νοοῦνται εἰς φράγκα χρυσοῦ.

Ὁ ἐκδότης
Φρ. Πρίντεζης
Λεωθ. τῆς «Φύσεως»

ΜΑΡΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

Είναι απόκρεω. Καί η Κυρία μετεμφίεσσα εαυτήν, τὸν ἄνθρωπὸν τῆς καὶ τὸν κύνα τῆς καὶ συμπεριλαβοῦσα αὐτοὺς μετέβη εἰς τὸν χορὸν.

— Τίς εἶνε ἡ γυνὴ αὕτη καὶ ποῦ εὗρίσκειται ἡ πιστὴ ἀκολουθία τῆς ;

MAISON DE BANQUE
CH. ANEMOYANNI
à Pirée (GRECE)

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
Χ. ΑΝΕΜΟΓΙΑΝΝΗ
Ἐν Πειραιῇ

Ἐκτέλῃσι πάσης Τραπεζικῆς πράξεως. — Ἐνυπόθηκα δάνεια. — Ἰδιαίτερος κλάδος πιστώσεως διὰ μηνιαίων δόσεων τῶν ἀσφαλεστέρων λαχειοφόρων ὁμολογιῶν. — Ἀγορὰ καὶ πώλησις συναλλάγματος ἐπὶ τοῦ ἔξωτερικοῦ. — Ἰδιαίτερον τμήμα τραπεζιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν πληροφοριῶν ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀμοιβῆς.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

Ἐξαγωγή Ἑλληνικῶν προϊόντων ἰδίως δὲ Αἴγυπτον, Τουρκίαν, Ρουμανίαν κ. τ. λ. Ἰδιαίτερον τμήμα ἀποστολῆς δερμάτων εἰς ὅλας τὰς πόλεις παγκοσμίου ἐνώσεως. — Εἰσαγωγή ἐν ἑλλάδι ἔξωτων προϊόντων. Ἀναλαμβάνει ἀντιπροσωπείας Ἑμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Οἰκῶν. Ἀντιπροσωπεύει δι' ἑλὴν τὴν ἑλλάδα τὴν Ἀνώνυμον Ἑταιρίαν «Διύλισεως ὕδατων» συστήματος Χ. Δερουμῆ.

Ἄκρα μυστικότης εἰς τὰς συναλλαγὰς τῶν πελατῶν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος εἰδοποιεῖ τοὺς ἐγγραφέντας εἰς τὸ Λαχειοφόρον δάνειον αὐτῆς τῶν 20,500,000, ὅτι, καὶ πρὸ τῆς 1ης Μαΐου ἔ. ἔ. δύνανται οἱ βουλούμενοι νὰ προσέλθωσι πρὸς ἀνταλλαγὴν τῶν δοθεισῶν αὐτοῖς ἀποδείξεων διὰ προσωρινῶν τίτλων τοῦ δανείου καὶ πρὸς καταβολὴν τῆς δευτέρας δόσεως εἰς τὰ γραφεῖα αὐτῆς καὶ τῶν ὑποκαταστημάτων τῆς, ὡς καὶ εἰς τὰ λοιπὰ Τραπεζικὰ γραφεῖα παρ' οἷς ἐνεγράφησαν.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 26 Ἀπριλίου 1904.

ΜΕΓΑ ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟΝ
Ν. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ & Ι. ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐν τῇ Νεῇ Ἀγορᾷ

Εὗρισκονται πάντοτε τὰ καλλίτερα βόεια καὶ μοσχάρια κρέατα καὶ οἱ παχύτεροι καὶ νωπότεροι ἄμνοι εἰς τιμὰς συγκαταβατικὰς. Τὸ κατάστημα ἐπιθυμοῦν νὰ διατηρήσῃ τὴν πελατεῖαν του, δίδει καλὸν πρᾶγμα εἰς τοὺς ἀγοραστὰς καὶ ἀκρίβειαν εἰς τὸ ζύγισμα.

ΕΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Η "ΕΛΛΑΣ,"

ΟΔΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΗ—ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
ΣΩΤ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ

Δωμάτια εὐάρια. Περιποιήσις μεγάλη. Καθαριότης ἑκτακτος. Οἱ προερχόμενοι εὐχαριστήθησονται.

Ο ΡΩΣΣΟ-ΙΑΠΩΝΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΣ ΥΠΟ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘ. ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ,"
κατὰ φυλλάδια καὶ τόμους

Εἰς φυλλάδια πρὸς 10 λεπτὰ ἕκαστον.
Εἰς τόμον δὲ προπληρωτέον φρ. 5.
Ἐξ ὄσων φυλλαδίων καὶ ἀν ἀποτελεσθῆ.
Μετὰ ὠραίων εἰκόνων

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ,"

Σ. Κ. Πό-ι. Δελτάριον ἐλήφθη. Χρήματα δύνασθε νὰ μᾶς ἀποστείγητε μὲ chèque ἐπὶ Παρισίων ἢ ἄλλως. Π. Α. Παρισίους. Ἐπιστολὴ καὶ τόμοι σᾶς ἀπεστάλησαν σήμερον ταχυδρομικῶς. Ἀναμένομεν νεώτερον σῆς. — Μ. Χ. Σφακ. Δελτάριον καὶ χρήματα ἐλήφθησαν εὐχαριστοῦμεν. Γράφομεν. Γ. Μ. Τήνον. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ. — Γ. Β. Νάξον. Δελτάριον ἐλήφθη. Ἐχει καλῶς. Ἀναμένομεν. — Α. Φ. Τρίπολιν, Βαρβαρίας. Ἐπιστολὴ καὶ συνδρομὴ σᾶς ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Ταχυδρομικῶς ἔχετε τὰ δέοντα. — Κ. Κ. Κάτρον. Λυπούμεθα πολὺ, διότι ὑποσχέσεις ἐτετέλεσθησαν κατὰ γράμμα. — Π. καὶ Α. Κ. ἀμας. Ζητούμενοι ἀριθμοὶ σᾶς ἀπεστάλησαν. Πιστεύομεν ἐλάβετε. — Α. Β. Λάρισσαν. Ἐπιστολὴ καὶ χρήματα ἐλήφθησαν. Παραγγελία σᾶς ἐτετέλεσθη. — Γ. Γ. Κων/πολιν. Ἐχετε λάθος νὰ παραπλησῆσθε. Ἐν τούτοις σᾶς στέλλομεν ἕτερον ἀποδείξιν καὶ γράφομεν. — Μ. Γ. Βουκουρέστιον. Δελτάριον ἐλήφθη καὶ ἐχάρημεν. Διεύθυνσις ἡλλάγη, ὡς γράφετε. — Κ. Β. Πλοῖεστιον. Ἐπιστολὴ σᾶς ἐλήφθη καὶ θὰ ζητήσωμεν πληροφορίας. Ἐλυπήθημεν πολὺ διὰ θάνατον ἀγαπητοῦ φίλου. — Κ. Κ. Χαλιίδα. Δελτάριον ἐλήφθη. Φυλλάδια Μνημότορος θὰ σᾶς στείλωμεν μόλις λάβωμεν. — Ν. Μ. Γαῆστι. Ἐχει καλῶς δημοσιευθήσεται. Σᾶς ἐνθυμούμεθα καὶ θὰ σᾶς γράφομεν. — Α. Μ. Ἀλεξάνδρειαν Ρωμοῦνας. Ἐπιστολὴ καὶ φρ. 60 ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Γράφομεν. — Δ. Ν. Πάτρας. δραχμὰς 5 ἐλάβομεν. — Κ. Δ. Κ. Αἰβαλίη. Ἐπιστολὴ σᾶς ἐλήφθη. Ἐχει καλῶς, θὰ γράφομεν. — Δ. Α. Κάτρον. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. — Κ. Π. Ἀλεξάνδρειαν. Δελτάριον ἐλήφθη. Ἐχει καλῶς, ἀναμένομεν.